

„Udvalget har“, udtales det videre, „med ministeren for handel, industri og søfart og finansministeren drøftet spørgsmålet om *anvendelsen af de beløb i danske kroner, som fremkommer ved importen af varer under det europæiske genopbygningsprogram* (Marshallhjælpen).

Medens det ved lov nr. 309 af 2. juli 1948 er bestemt, at disposition over de beløb, der indkommer ved salg af varer, som indkøbes for den del af Marshallhjælpen, der betragtes som lån, skal ske ved lov, findes der ingen lovbestemmelser om, hvorledes der disponeres over de beløb, der indkommer ved salg af varer indkøbt under Marshallhjælpens „gavesektor“. Om anvendelsen af disse beløb indeholdes der i art. IV i overenskomsten om økonomisk samarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater visse bestemmelser, hvorefter der til disposition over de pågældende beløb kræves aftale imellem den danske regering og regeringen i De Forenede Stater.

Der er indenfor det nævnte flertal af udvalget enighed om, at det vil være ønskeligt, at disposition over disse beløb kun sker i henhold til lov, og ministeren for handel, industri og søfart har i forståelse med finansministeren overfor udvalget afgivet tilsagn om, at regeringen kun i henhold til lov vil disponere over den del af beløbene, som omhandles i overenskomstens art. IV, punkt 6 og 7.

Ministeren for handel, industri og søfart har ligeledes i forståelse med finansministeren overfor udvalget afgivet tilsagn om, at der ved udløbet af hvert „Marshall-år“ (første gang pr. 30. juni 1949) vil blive optaget forhandling med rigsdagens finansudvalg — hvis rigsdagen er hjemsendt, da de sidst valgte udvalg — om, og da i hvilket omfang, der skal foretages afskrivning på statens reguleringskonto i Danmarks Nationalbank af de på de særlige „Marshallkonti“ i Danmarks Nationalbank (henholdsvis på „lånesektoren“ og „gavesektoren“) indestående beløb.“

Et mindretal indenfor flertallet (det konservative folkeparti) anfører, at det kan tiltræde ændringsforslag nr. 1 til forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 106 af 23. marts 1948, idet dette forhindrer, at der skabes forventninger om, at de bundne kassereserver vil blive helt frigivet ved udgangen af juni.

„Derimod kan partiet ikke tiltræde, at der allerede nu frigøres så betydelige midler af de bundne kassereserver, som af ministeren foreslået. Mindretallets ændringsforslag (nr. 2) tilsigter derfor at fastholde en større båndlæggelse i overensstemmelse med dets udtalelser ved 1. behandling af lovforslaget.